

N:o 140.

Af herr **L. Eriksson** i Bäck, om tullfrihet för omalen majs.

Under de sistförflutna åren hafva ganska liffiga ansatser såväl inom som utom Riksdagen gjorts för höjandet af jordbrukets afkastning. Af de höjda tullarne väntades högre pris på spanmål och bättre tider för jordbrukaren. Tullarne kunde dock ej hindra, att priset på kreatur och mejeriprodukter snarare sänktes än höjdes på de platser, der man sökte af-sättning för desamma. Fläsktullen har äfven framkallat missnöje, och oaktadt det låga priset på fläsk i södra och mellersta delarne af landet, synes importen ändå nödvändig, så länge vi icke kunna frambringa en vara mera jemförlig med den amerikanska. Oaktadt behof förefinnes för import af amerikanskt fläsk, finnes betydliga kvantiteter svensk vara för en export, som kunde betydligt uppdrifvas, men då vårt förnämsta inhemska foderämne för frambringande af fläsk, hafre, står i högt pris i förhållande till den frambringade produkten, uppstå därför svårigheter att täfla på den utländska marknaden, i synnerhet som Danmark, vår förnämsta konkurrent på detta område, medgifver tullfri införsel af majs. Då majs, använd för produktion af fläsk, lemnar en vara, som kan täfla med den utländska, blefve den ett bra och billigt foderämne, om den finge tullfritt införas. Nu är den hos oss belagd med en tull af 3 kr. 70 öre för 100 kg., motsvarande ungefär 50 % af värdet. Som majs också är ett bra foder för hästar, kunde genom dess möjliggjorda användning dertill mera hafre komma nötkreaturen till godo i stället för de nära dubbelt dyrare, oftast dåliga och skadliga foderkakorna. Då de fördelar, som genom majstullens borttagande kunde vinnas, icke i ringaste mån skadade jordbruket, emedan majs icke med fördel kan odlas inom landet, synes saken värd att taga i öfvervägande.

Det är ju klart, att staten genom borttagande af majstullen går miste om den inkomst, den eljest lemnar, men en så ringa minskning i statsinkomsterna torde ej betyda mycket, då så stora öfverskott finnas. Då importen af majs under de sista åren varit omkring 5 millioner kg. per år, synes icke den sidan af saken vara afskräckande. En annan invändning torde dock blifva majsens användbarhet till bränvinsbränning. Det är dock tydligt, att ett beslut om tullfrihet för majs bör föranleda förbud jemte straffbestämmelser för tillverkning af bränvin af densamma. För den händelse motionen bifalles af utskottet, torde utskottet begagna sin rätt att föreslå åtgärder i nyssnämnda syfte.

På grund af hvad här blifvit anfördt, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta borttagande af tullen
å majs, omalen.

Stockholm den 27 januari 1898.

Lars Eriksson.